

er der ikke Tale, saa at jeg virkelig troer, at naar man siger, at Retslighederne tager man bort, men Byrderne lader man blive tilbage, da er det kun en sump Talemaade, som efter min Formening ikke har noget Gehalt, hvortil jo kommer, at de efter det foreliggende Lovforslag beholde Retten til at vælge Repræsentanter, om de end med Hensyn til Omfanget af denne Ret underkastes en lille Indskrænkning. Jeg troer derfor, som sagt, at hvad den ærede Rigsdagsmand i den Henseende hittede, snarere er en Talemaade end Noget, der har Virkelighed. Var Forholdet virkelig saaledes, at man vilde betage Borgerne deres Retsligheder, men desuagtet lade dem beholde Byrderne, da vilde jeg, der selv er valgt i en Kjøbstadcommune og meget levende interesseres mig for denne Commune, visse sig ikke stemme derfor, men saaledes er det ikke, og jeg troer, at det ærede Thing uden Frygt kan gaae ind paa den Vej, der her er foreslaaget af Fleertallet. Naar den samme ærede Folkethingmand (Somard) derhos hittede, at de lavest Betsatte kun kunde sætte een eller to Repræsentanter igjennem, saa veed jeg ikke, hvorfor de ikke skulde kunne sætte flere igjennem; thi ville de bruge den Magt, som Loven hjemler dem, ville de i den Klasse, hvor de vælge Halvdeelen, være i et saa overveiende Fleertal, at de høiest Betsatte eller den Femtedeel, der vælger den anden Halvdeel, aldeles ikke vil kunne veie op imod dem. Vil den ærede Rigsdagsmand nu hertil svare mig, at deres daglige Dont hindrer dem fra at give Møde ved Valgene, idet de maae passe deres daglige Arbejde, ja, da er det Noget, som man i en constitutionel Stat ikke kan tage Hensyn til. Naar Vælgerne ikke kunne møde og udøve deres Borgerrettigheder, da kan man ikke tvinge dem til at opfylde deres Borgerpligt og udøve deres Borgerrettigheder; vi kunne jo ikke sende Stemmesedler hjem i Husene til dem, da det let vilde kunne afstedkomme Misbrug. Vi kunne ikke sige Andet end: Retslighederne have 3, om 3 ville bruge dem eller ikke, maa vi henstille til Eder. Naar den ærede Ordfører hentydede til Ministeriets Stilling til dette Lovforslag og hittede, at det ikke var den aftraadte Indenrigsministers Forslag, der her forelaa, men at det var noget ganske Nyt, maa jeg dertil bemærke, at det vel

forholder sig saa, at Lovforslaget nu foreligger i en anden Form end den, hvori vi modtog Lovforslaget fra den forrige Indenrigsminister, men da denne som Medlem af Rigsdagen i forrige Session indbragte Lovforslaget, da havde han deri optaget Bestemmelsen om $\frac{1}{5}$, saa at altsaa, hvad her foreligger, ligger hans oprindelige Tanke temmelig nær. Vil man nu sige, at den aftraadte Indenrigsminister senere har opgivet denne Tanke, skal jeg i saa Henseende kun minde om, at de sidste Foredrag, vi i denne Sag have hørt af ham, viste os, at det ikke er Tilfældet; han udtalte nemlig, at han ikke lagde særlig Vægt paa, om der var $\frac{1}{5}$ eller en Halvdeel, men udtalte, at han meget gjerne vilde tage Loven, som den dengang forelaa, altsaa med Femtedelen. Hvis der derfor er et virkeligt Dnsse hos de ærede Medlemmer om at hde den aftraadte Indenrigsminister deres Anerkjendelse for hans Virksomhed, til Gjengjæld for, at han har taltet dem, fordi de saameget have støttet hans Ministerium, saa troer jeg rigtig nok, at de, naar de i dette Lovforslag ikke see nogen Tilbagegang, fuldkommen roligt kunne stemme derfor og saaledes i Gjerningen hde ham en Anerkjendelse. Dette med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. — Sluttelig skal jeg bemærke, at naar den ærede Folkethingmand (Somard), til hvem jeg før hentydede, lagde saa særdeles Vægt paa Næringskatten, da er der jo, som han selv fremhævede, et Dnsse her i Thinget om at hæve denne Beskatning; jeg troer, at der ikke kan vindes noget Særdeles ved denne Skat, ligesom det ogsaa forsaavidt er ligegyldigt, om Vælgerne hde den ene eller den anden Stat. Jeg skal iøvrigt gjøre opmærksom paa, at jeg af Erfaring veed, at i den Commune, hvor jeg er valgt, ere flere Beløb, der tidligere udrededes efter Bgning paa Næring, nu lignede paa Formue og Vilkaar, saaledes at Næringskatten i denne Commune nu maaskee kun er $\frac{1}{4}$ af, hvad den var for 15 Aar siden, hvorimod Skatten paa Formue og Vilkaar er stegen i samme Forhold, thi den sidstnævnte Skat er befunden at være en retfærdigere Beskatningsnorm, og man har saaledes gradviis søgt at naae det Maal, som en Deel af Folkethinget har stræbt til, og med Hensyn til hvilket et Lovforslag i denne Session